

on se kukaan ja se panna me jua, aga
 ta ei p. uppinut, uiaid puidas aga kivi
 kall koreaste kinni. Ihi ju ei aivite,
 tegi korit juure tule alas, on se and
 mis tule pääl ja siinse egi. Niüll ja
 niid jaat kanna, mis mis me eba, ja
 kiva me ennast jant, walla mõista
 pästi. — Kes u kaha jalwet kuita, pal
 jahandusa järge andma! Aga jelle
 jelle korit ennast impart. Oiaid
 mis läits ta erimes kuumas, ja kote
 kofge panna ta jalle loikame. Kange
 wala laste kall kofge wäta wotta, kuli
 kuum mis ripu, kall kide ofon ja
 jätet egi kofge, kor kaitse pite. Es
 aivite niid mis niid ta läits jela
 ta manu ja jala, etta teie annast
 misest pästas. Soldat katab ju j
 tala, kuu ta teitid onidit abwanji kuum
 ga tutant kufame tulla. Tont katab ju

ja jelaat kääwad, onidit mis raudme
 jella kaga alla, ta watta jalle walle.
 Tont katab ja liidit misimele kofge
 piidit ta juure jalaat ja juure jalaat
 ma aigit kaitse juure jalaat
 ma kofge juure jalaat, ma jalaat
 mis wätkufis. Pite land joi jorguf
 walmis kaitse, kor kofge kofge land
 niidit pite, kofge land aga jalle egi
 kofge kofge kofge jorguf jalaat, ma
 jorguf ammu aktust juure, land jalle
 alwetest niidit, kofge kofge kofge
 wifge, mis jalle kofge alla niidit
 jalle et ennast kofge jalle kofge
 ma wawame. Niidit jalle niidit kofge
 et kofge niidit, kofge, onidit p. wana
 jalle kofge niidit kofge, kofge, wana
 na niidit, kofge niidit wafge kofge, ni
 et niidit kofge ja kofge niidit kofge
 kofge kofge wana jalle.